

Budapest, 1902. szeptember 29. – Budapest, 1965. május 29.

A négy polgári elvégzése után műszerésznek tanult. 1929-től órabéres műszerészként dolgozott. 1943-ban belépett a Szociáldemokrata Pártba, a szociáldemokrata munkásakadémia központi vezetőképző tanfolyamának hallgatója volt. 1945. januárban átlépett a Magyar Kommunista Pártba. Szakszervezeti vezető, a Magyar Postai Alkalmazottak Szakszervezetének alapító tagja, 1946-tól a postásszakszervezet főtitkára. 1945-1949 között a fővárosi törvényhatósági bizottság tagja. Hat hónapos pártiskola elvégzése után pártnapi előadó, a központi vezetőség agitációs és propagandafelelőse, a postás szakszervezetek instruktora, tagja a postás pártszervezetek pártbizottságának. Az 1947. augusztus 31-én rendezett országgyűlési választásokon az MKP nagy-budapesti listáján indult, pótképviselő lett. 1948. november 16-án behívták a törvényhozásba. Mandátumát a Magyar Függetlenségi Népfront nagy-budapesti jelöltjeként a következő választáson, 1953. március 18-ig megőrizte. 1953-tól a Magyar Posta vezérigazgatóságán munkaügyi osztályvezető. A nagy-budapesti pártbizottság agitációs és propagandaosztályának előadója és instruktora. 1957-től az MSZMP tagja, a Magyar Posta Központi Műszaki Hivatala vezetője. 1964-től haláláig a Postások Szakszervezetének elnöke volt.